

Arrest

nr. 319 323 van 2 januari 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 december 2024 tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 januari 2025, om 11.30 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker arriveerde op 21 december 2024 met vlucht TK1937 op de luchthaven in Zaventem.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 21 december 2024 de beslissing tot terugdrijving. Deze beslissing, die verzoeker op 21 december 2021 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Op 21.12.2024 om 14.30 uur, aan de grensdoorlaatpost Zaventem werd door ondergetekende, [J.A.] EERSTE INSPECTEUR

de heer :

naam [R.] voornaam [A.]

[...] geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Afghanistan wonende te [...]

houder van het document paspoort [...] afgegeven te [...] op : 07.08.2023

houder van het visum nr. [...] van het type [...] afgegeven door [...] geldig van [...] tot [...] voor een duur van [...] dagen, met het oog op : [...]

afkomstig uit Istanbul met TK1937 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

*X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)
Reden van de beslissing: Betrokkene is in het bezit van een geldig A[fgh]aanse paspoort NIET voorzien van een geldig visum. Hij toont een foto van een italiaanse verblijfstitel."*

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De Raad wijst erop dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat slechts een schorsing van de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden gevorderd indien de tenuitvoerlegging van deze maatregel imminent is en er nog geen gewone vordering tot schorsing tegen deze maatregel werd ingeleid.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet voorts dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoeker zet uiteen dat hij het voorwerp uitmaakt van een vrijheidsberoving met het oog op de tenuitvoerlegging van de bestreden verwijderingsmaatregel, zodat vaststaat dat deze tenuitvoerlegging imminent is.

Het hoogdringend karakter van de vordering, dat door verweerder niet wordt betwist, is in casu voldoende uiteengezet en kan worden aanvaard.

2.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna: het Handvest van de grondrechten), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Zijn betoog luidt als volgt:

"B. Bestreden beslissing en motieven

De bestreden beslissing zorgt hiervoor dat verzoeker naar Italië zal uitgewezen worden.

C . Grieven

1 . Artikel 3 van het EVRM stelt dat: Verbod van foltering

Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen .

Artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie stelt dat:

Het verbod van folteringen en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen

Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen

De bepaling van artikel 3 EVRM bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke en vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer.

Volgens de vaste rechtspraak van het EHRM heeft artikel 3 van het EVRM een absoluut karakter (EHRM 21 januari 2011, MSS/Belgie en Griekenland, § 218) .

Het EHRM heeft geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van (niet—EU) vreemdelingen naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van (niet —EU) vreemdelingen (EHRM 4 december 2008, Y. / Rusland, S 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië , § 128—129; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons . / Verenigd Koninkrijk, § 108 in fine RVV 22 november 2011 (arrest nr.

In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij andere bijzondere kenmerken bewijst die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien hierdoor de bescherming van artikel 3 van het EVRM illusoir zou worden.

Om de bescherming van artikel 3 van het EVRM te laten gelden kan men zich baseren op elementen in het licht van het relaas van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het Land van bestemming wat de groep in kwestie betreft (EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, S 80; EHRM 23 mei 2007, Salah Sheekh/Nederland, § 148 ; RVV 22 november 2011 (arrest nr. 70. 385)

Bovendien dient te worden vermeld dat er op de Dienst Vreemdelingenzaken een onderzoeksplicht rust om zich er van te verzekeren dat haar beslissingen niet strijdig zijn met artikel 3 EVRM.

Verweerder heeft nagelaten om de beslissing op een correcte wijze te motiveren en deze zaak zorgvuldig te onderzoeken.

Dit is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat hij over een verblijfsvergunning van Italië beschikt die tot 08.01.2025 geldig is.

Verzoeker heeft zowel door hem zelf als via zijn raadsman een kopie van deze verblijfkaart en andere stukken mbt zijn verblijf in Italië overgemaakt aan verweerder. (stuk 2 – een kopie van deze stukken)

Verzoeker wenst daarom ook te verwijzen naar de hieronder staande mails:

[...]

Verzoeker meent dat hij uit de bestreden beslissing niet kan lezen waarom verweerder geen rekening gehouden heeft met de kopie van zijn verblijfsvergunning in Italië.

Verzoeker meent dat hij het recht heeft om een beslissing te lezen en te begrijpen waarom deze beslissing genomen is.

Verzoeker begrijpt dit op dit moment niet.

Verzoeker meent dat hij via zijn raadsman ook andere stukken voorgelegd heeft waaruit zijn verblijf in Italië kan aangetoond worden.

Verzoeker begrijpt niet waarom verweerder een kopie van deze verblijfskaart van Italië en de andere stukken vanuit Italië negeert.

Het enige wat verweerder vandaag schrijft is het volgende:

Geachte Meester,

*Wij hebben uw e-mail met stukken goed ontvangen.
Daarentegen blijft de genomen beslissing behouden.*

*Met vriendelijke groeten,
AE
Administratief assistent/ Assistant administratif*

Verzoeker meent dat hij met deze verblijfskaart het vliegtuig genomen heeft naar België. Verzoeker meent dat deze verblijfskaart nog steeds tot 08.01.2025 geldig is.

Dit is geen redelijk en zorgvuldige handeling die men van een bestuur mag verwachten.

Verweerder heeft totaal nagelaten om deze zaak te betrekken in de bestreden beslissing en uitleg te geven waarom deze kaart niet voldoende is voor verweerder om verzoeker toe te laten om via België naar Italië te gaan.

Verzoekers raadsman meent dat hij niet weet of verzoeker als dan gehoord is geweest door verweerder. Verzoekers raadsman weet niet of verweerder verzoeker gehoord heeft nopens een uitwijzing naar Italië [ter zitting aangepast in: Turkije] en de gevolgen van deze uitwijzing.

Dit is nochtans de kern van de zaak.

Verzoekers raadsman weet niet of het recht om gehoord te worden gerespecteerd is door verweerder.

Verzoekers raadsman heeft dit vandaag ook gevraagd maar tot nu toe geen antwoord gekregen over deze vraag.

Verweerder heeft vandaag wel een antwoord gegeven over de vraag waar verzoekers naartoe zal uitgewezen worden.

Verzoeker meent bij deze dat hij op een voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregels en de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden gegeven heeft.

Verzoeker zal onderworpen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM."

2.3.2. Allereerst dient te worden gesteld dat artikel 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk voorziet dat, behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, de toegang kan worden geweigerd aan de vreemdeling die het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten. In casu staat het vast dat verzoeker, op het ogenblik dat hij het Rijk wou binnenkomen, niet beschikte over de in artikel 2 van de Vreemdelingenwet bepaalde binnenkomstdocumenten. Verzoeker kon weliswaar een geldig Afghaans paspoort voorleggen, maar in dit paspoort was geen visum aangebracht en verzoeker was niet in het bezit van een visumvervangend document. Dit staat duidelijk in de bestreden beslissing, zodat verzoeker niet kan voorhouden niet te begrijpen waarom andere documenten niet als relevant werden beschouwd.

Verzoeker voert aan dat hij in Italië tot een verblijf is toegelaten en uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat hij een foto van een Italiaanse verblijfstitel aan de met grenscontrole belaste autoriteiten toonde. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog andere documenten waaruit moet blijken dat hij voorheen in Italië verbleef.

Het feit dat verzoeker een foto van een Italiaans verblijfsdocument heeft getoond aan de met grenscontrole belaste autoriteiten leidt niet tot het besluit dat hij over de vereiste binnenkomstdocumenten beschikte. Het

volstaat immers niet om foto's of kopieën van deze documenten te hebben. Het originele document dient door een vreemdeling te kunnen worden voorgelegd op het ogenblik dat hij het grondgebied van de Schengenstaten wenst te betreden. Dit is onder meer vereist om de met grenscontrole belaste autoriteiten toe te laten de authenticiteit van deze documenten na te gaan en te kunnen optreden indien vervalste stukken worden aangebracht. Het gegeven dat verzoeker een foto heeft van een Italiaans verblijfsdocument laat bijgevolg niet toe te oordelen dat verweerder de bestreden beslissing niet deugdelijk heeft voorbereid, dat deze beslissing niet is gesteund op een correcte feitenvinding of dat ze als kennelijk onredelijk moet worden beschouwd. Het gegeven dat verzoeker nog kopieën van tal van andere documenten overmaakte nadat de bestreden beslissing was genomen en dat verweerder aangaf niet te willen terugkomen op deze beslissing laat hier niet anders over denken. Verzoekers betoog dat hij niet begrijpt waarom een kopie van een verblijfstitel en de andere door hem aangebrachte stukken door verweerder niet nuttig worden geacht en dat zijn raadsman niet weet of hij werd gehoord – terwijl hij zelf toch aan zijn raadsman kon meedelen dat hij voor de bestreden beslissing werd genomen toelichtingen kon verstrekken – wijzigt ook niets aan het voorgaande.

Daarnaast moet worden aangegeven dat, gelet op de bewoordingen van artikel 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de toegang tot het Schengengrondgebied niet kan worden geweigerd aan een vreemdeling die niet over de vereiste binnenkomstdocumenten beschikt, indien meer gunstige bepalingen uit een internationaal verdrag of uit de wet of spelen. Verzoeker verwijst naar artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten, maar maakt niet aannemelijk dat deze bepalingen, die in een zelfde bescherming voorzien, eraan in de weg staan dat de bestreden beslissing wordt genomen. In dit verband merkt de Raad op dat verzoeker verkeerdelijk aangeeft dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat hij zal worden overgebracht naar Italië (verzoekschrift blz. 2). De bestreden beslissing is immers een beslissing tot terugdrijving, wat impliceert dat verzoeker zal worden teruggebracht naar het land van waaruit hij vertrok. In casu is dit Turkije. Verweerder heeft dit ook duidelijk aan verzoekers raadsman meegedeeld. Verzoeker toont daarenboven ook niet aan dat hij in Italië, het land waar hij stelt reeds verscheidene jaren te hebben verbleven, dreigt te worden onderworpen aan foltering en of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Uit zijn betoog blijkt evenmin dat hij in Turkije een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan door artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten verboden behandelingen. Aangezien verzoeker er zelf voor opteerde via Turkije naar België te vertrekken kan hij niet voorhouden dat verweerder had dienen te onderzoeken of hij in dat land niet dreigt te worden gefolterd of onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Een dergelijk onderzoek is slechts aangewezen indien er aanwijzingen zijn dat een dergelijk risico zou kunnen bestaan. Er kan, gezien het voorgaande, bezwaarlijk worden gesteld dat dit in voorliggende zaak het geval is. Verzoeker gaf, nadat de bestreden beslissing hem was ter kennis gebracht, bovendien ook aan vrijwillig te willen terugkeren, wat moeilijk verenigbaar is met de in zijn verzoekschrift aangevoerde vrees. In zoverre verzoeker nu alsnog verklaart dat hij bij een terugkeer naar Turkije dreigt te worden opgesloten en vervolgens gepatriëerd naar Afghanistan moet worden opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de Turkse autoriteiten hem slecht zullen behandelen en zonder meer naar Afghanistan zullen terugsturen. Turkije is immers ook gebonden door de bepalingen van het EVRM en er liggen geen stukken voor waaruit kan worden afgeleid dat de Turkse autoriteiten in de praktijk handelingen stellen die de bepalingen van dit verdrag miskennen. Daarenboven toont verzoeker, die beschikt over een, op 7 augustus 2023 door het Kabul central passport department afgegeven, Afghaanse reispas, ook niet aan dat hij heden in zijn vaderland een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering en of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Een schending van artikel 3 van het EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel of van het redelijkheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is niet ernstig.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen ernstig middel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, werd aangevoerd.

2.4. De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden, volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

2.5. Ten overvloede dient nog te worden gesteld dat verzoeker ook niet aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Hij beperkt er zich immers toe te stellen dat hij in Turkije zal worden opgesloten en vervolgens teruggestuurd naar Afghanistan. Bij de bespreking van het middel is echter al gebleken dat hij dit niet aannemelijk maakt. Ook aan de tweede in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarde is dus niet voldaan.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee januari tweeduizend vijftientig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

A. DECUYPER,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

A. DECUYPER

G. DE BOECK